

JAN Treks & Travels

Journeys into Adventure and Nature

Himalaya-traverse van Uttarakhand naar Spiti – 22 dagen

Van de bronnen van de Ganges naar de Tibetaanse Hoogvlakte

Tour JTT-HPT04: Rishikesh - Yamunotri – Barasu Pas -Sangla Valley - Kaffnu - Pin Valley - Tabo - - Kaza - Manali - Chandigarh

De mooiste manier om de Himalaya te verkennen is te voet. Een trektocht door het hoogste begregebied ter wereld levert altijd onvergetelijke ervaringen op. Maar een echte ontdekkingsreis wordt het als je de Himalayaketten *oversteekt* van zuid naar noord. Op deze tocht klimmen we eerst met herders en hindoeipelgrims door met baardmossen behangen wouden omhoog naar de bronnen van de heilige Ganges. Dan steken we twee hoge passen over, waar we oog in oog komen te staan met de zwaar begletsjerde Himalayareuzen. Het zijn de poortwachters van een totaal andere wereld: de kleurrijke bergwoestijn van Spiti, de meest westelijke uitloper van het Tibetaans-boeddhistische cultuurgebied.

Reisprogramma

Dag 01: Delhi – Rishikesh

's Ochtends stappen we in de trein naar Haridwar. Na vier uurtjes kijken naar voorbijglijdende rijstvelden en Indiaas dorpsleven, stappen we over op jeeps die ons een klein stukje de voetheuvels van de Himalaya inbrengen, naar Rishikesh. Daar checken we in in het hotel. Rishikesh is een middelgrote stad. Omdat de Ganges hier de bergen uitkomt, beschouwen hindoes het als een bijzonder heilige plaats. Rishikesh werd in de jaren zeventig beroemd omdat de Beatles zich hier een tijd lang door Indiase goeroes lieten inspireren.

Dag 02: Rishikesh – Hanuman Chatti

Verder over de weg naar het op 2400 m hoogte gelgen Hanuman Chatti. Een hele tijd volgen we de Ganges, eerst over beboste hellingen, later langs rijstvelden en kleine dorpjes. Kapelletjes langs de weg en *saddhu's* – pelgrims – te voet verraden dat dit het *dhev bhumi* is, het land van de goden. Onderweg passeren we ook de immense stuwdam van Tehri, die pas sinds zeven jaar in gebruik is. Hanuman Chatti is een druk, klein dorpje, waar pelgrims zich opmaken voor de voettocht naar het bedevaartsoord Yamunotri. Hier slapen we in een eenvoudige lodge.

Dag 03: Hanuman Chatti – acclimatisatie

Om aan de hoogte te wennen, en uit te rusten avn de aanreis, maken we vandaag een lichte wandeling in de omgeving van Hanuman Chatti.

Dag 04: Hanuman Chatti – Yamunotri (4 – 5 uur lopen)

's Ochtends wordt eerst de bagage verdeeld over de dragers. Dan stappen we het pelgrimspad op naar Yamunotri, samen met een dwarsdoorsnede van de Indiase bevolking. Zij kijken naar ons en wij naar hen. De eerste etappe is niet lang maar we gaan wel meteen 800 m omhoog. Vandaar dat rijke Indiërs een paard huren, zich laten vervoeren in een draagstoel of zelfs op de rug van een zwoegende Nepali. Yamunotri (3200 m) is één van de *char dham*, de vier belangrijkste heilige plekken in Uttaranchal. De warme bronnen die hier ontspringt, worden gezien als het begin van de Yamuna, de belangrijkste zijrivier van de Ganges. Yamunotri heeft een heel aparte sfeer. Het ligt verstopt tussen steile bergwanden, het is niet over de weg bereikbaar en toch heel druk. Honderden pelgrims stromen in en uit tempels, *dhaba's* (restaurants), *ashrams* en *dharamsala's* (pelgrimsherbergen).

Dag 05: Yamunotri – Damni (4 - 5 uur)

Voorlopig blijft het klimmen. Langzaam ontstijgen we het bos en bereiken we de hoge graasgronden waar lokale herders met hun vee de zomer doorbrengen. Damni (3965 m) is zo'n weide en daar maken we ons kamp.

Dag 06: Damni – Yamunotri-pas – Basiskamp Noordzijde (7 uur)

Het echte werk: vandaag steken we de Yamunotri-pas (4900 m) over. Na ruwweg 4 uur klimmen bereiken we de pas. Daar wordt je inspanning beloond met fantastische uitzichten – tenminste als het weer goed is. De Bandarpunch, Swagarohini en andere zesduizenders vormen het decor. Na een steile afdaling door rotsachtig terrein en wellicht ook sneeuw bereiken we het kamp op 4200 m hoogte.

Dag 07: Basiskamp noord – Ruinsara Tal (5 uur)

We dalen af naar een breed halfopen dal met door berken en jeneverbessen omgeven weides. We steken de forse rivier over met een brug (als deze de winter overleefd heeft – anders wordt het kruisdiep waden) en slaan onze tenten op bij het idyllische meer Ruinsara Tal (3320 m). Hier ontmoeten we wellicht voor het eerst de halfnomadische Gujarherders met hun grote kuddes van geiten, buffels en paarden. Deze mensen trekken elk voorjaar vanuit de vlakte met al hun vee de Himalaya in. Omdat ze formeel gezien hier geen land bezitten, zijn ze gedwongen tot boven de zone van de dorpjes en en daarbij behorende graslanden te trekken.

Dag 08: Ruinsara Tal – Seema (5 – 6 uur)

We volgen de Ruinsararivier stroomafwaarts, eerst door berkenbos en rododendrons, later komen we weer in de zone van de naaldwouden. Een zeer afwisselende en op zich niet zware dag. We maken kamp op de samenvloeiing van de Ruinsara en de Har Ki Dun-rivier (2500 m).

Dag 09: Seema – Har Ki Dun (4 – 5 uur)

We richten onze neuzen weer noordwaarts, richting de Himalayaketen. Door een weidse vallei met bos en weides klimmen we geleidelijk naar het Gujarkamp van Har Ki Dun (3550 m). Intussen krijgen we steeds fraaier zicht op de witte toppen die de steunberen van de Himalaya vormen.

Dag 10: Rustdag Har Ki Dun

Om nog meer aan de hoogte te wennen voor we de pas overgaan en om relaxt te kunnen genieten van de fantastische hooggebergterewereld waarin we zijn beland, blijven we een dag op de hoge weides van Har Ki Dun. We maken een korte wandeling in de omgeving of blijven lekker met een boek bij de (keuken)tent, terwijl de kok de extra benut om te laten zien wat hij kan.

Dag 11: Har Ki Dun – Lal Pathar (5 – 6 uur)

Over een verlaten spoorpje trekken we verder door de vallei omhoog. Het is zeer onwaarschijnlijk dat we de komende twee dagen nog iemand tegenkomen, afgezien van een enkele Gujarherder. Het pad is hier en daar dan ook lastig te vinden en we moeten vertrouwen op onze gids. Intussen zijn we wel aanbeland in een echte ruige hooggebergterewereld, waar de elementen de dienst uitmaken. We kunnen kiezen of we kamp maken op 4200 of op 4550 m hoogte. We laten dit afhangen van de mate waarin iedereen aan de hoogte gewend is. Het voordeel van hoger kamperen is uiteraard dat de volgende dag er minder zwaar door wordt.

Dag 12: Lal Pathar – Barasu-pas – Zupika Gad (6 – 7 uur)

De grote dag. Vandaag steken we de 5450 m hoge Barasu-pas over. Dat gaat natuurlijk niet vanzelf. Op deze hoogte gaat het klimmen traag. Waarschijnlijk heeft niemand goed geslapen en de hoogte speelt ons parten. Het terrein is ook lastig: veel rauw morenemateriaal en op het hoogste deel moeten we over een gletsjer. In september is deze oversteek niet gevaarlijk, je hoeft er geen alpiene technieken voor te beheersen. Wellicht moeten we hier wel aan het touw. Eenmaal boven zijn het de uitzichten die adembenemd zijn, maar dat is een luxeprobleem. Over meer dan honderd kilometer lengte strekt zich de Himalayaketen voor ons uit, vanaf de zuidkant van Zanskar tot aan de Tibetaanse grens. Onder de vele zevenduizenders zien we ook de op twee na hoogste berg van India, de Nanda Devi (7816 m). Ook de afdaling aan de koudere, dus meer verijsde noordkant vraagt de nodige concentratie.

Dag 13: Zupika Gad – Doria Camp (4 – 5 uur)

Het is duidelijk dat we een klimaatgrens overgestoken zijn: het gebied oogt een stuk droger dan waar we twee dagen eerder waren. Maar het gebied is nog steeds bosrijk en groen. En zeer dun bevolkt. Naast lokale herders is het hier niet uitgesloten dat we een beer tegenkomen. Over een steil en soms lastig pad dalen we af naar een kamp in de Sanglavallei (4000 m)

Dag 14: Doria Camp – Chitkul (5 uur); jeep naar Sangla

Door de Sangla-vallei loopt een eeuwenoude handelsroute naar Tibet. Sinds de jaren zestig was deze gesloten, maar sinds enige tijd is de grensovergang weer opengesteld voor kleinschalige handel. Helaas is het ons niet toegestaan om daarbij een kijkje te gaan nemen. Verder de groene Sangla-vallei uitlopend, bereiken we het pittoreske dorpje Chitkul (3450 m). De meeste huizen zijn hier gebouwd in een rustieke blokhutstijl, opgetrokken uit zware boomstammen. Jeeps wachten ons hier op om ons naar het guesthouse in het dorp Sangla te brengen, waar we van de eerste warme douche in tien dagen kunnen genieten.

Dag 15: Jeep Sangla – Kaffnu; trek Kaffnu – Mulling (5 uur)

Per jeep verlaten we de Sanglavallei. We zijn nu in Kinnaur en steken de Sutlej over. Deze grote rivier, die ontspringt bij de heilige berg Kailash in Tibet, heeft een weg dwars door de Himalaya gevonden en daarbij een diepe kloof uitgesleten. In het dorpje Kaffnu (2800 m) trekken we de kuierlatten weer aan voor het tweede deel van de trek. Hier staat een verse ploeg dragers klaar voor het tweede deel van de trektocht. Ze hebben vier benen en eten gras: muil dieren. Omdat op deze tocht geen diepe sneeuw of lastige ijssituaties te verwachten zijn, werken we nu met lastdieren. Terwijl de eigenaars daarvan zich druk maken over het verdelen van de bagage, beginnen wij aan de eerste etappe van de trektocht naar Spiti. We passeren kleine boerendorpjes die in een archaïsch mozaïek van weides, akkers, appelboomgaarden en cederbossen liggen. Op de velden staan aardappelen, tarwe, knolgewassen en boekweit. We kamperen op een grote weide, genaamd Mulling (3350 m).

Dag 16: Mulling – Bhaba-pas basiskamp (6 uur)

We volgen de rivier stroomopwaarts door weides, geleidelijke stijgend. Naarmate we hoger komen wordt het terrein opener en lopen we steeds meer door bloemenweides – ook in september valt daar nog van te genieten - waar grote beken doorheenstromen. De mensen van Kinnaur zijn dol op bloemen. In augustus is er een festival waarbij dorpelingen de bergen ingaan om bloemen te verzamelen en in de dorpen uit te stallen. Na ongeveer 4 uur lopen bouwen we het kamp op. We zijn dan op zo'n 4000 m hoogte.

Dag 17: Bhaba-pas basiskamp – Bhaba Pas – Phaldar (8 uur)

Een lange dag. De eerste uren klimmen we door het steeds steiler wordende, met rolstenen bezaaide rivierdal. Het laatste stuk naar de pas is met verijsde sneeuw bedekt. Eenmaal op de Bhaba-pas (4850 m) weet je weer waar je het allemaal voor doet. De uitzichten over de Pin-vallei zijn fenomenaal. De afdaling – eerst steil, over ijs en morenmateriaal, dan geleidelijker – is nog best lang. We kamperen bij Phaldar, een hoge yakweide op 4050 m

Dag 18: Phaldar – Mud Pharka (5 uur); jeep naar Tabo

We dalen af door het maanlandschap van Spiti, hooggelegen valleien omgeven door kale maar kleurrijke bergen. De knalgroene velden van Mud Pharka – die alleen kunnen bestaan dankzij irrigatie, want regen valt hier nauwelijks – zijn al van verre te zien. Het contrast met de lichtgekleurde bergen moet je gezien hebben om het te geloven. Mud is een typisch Spitiaans dorpje, met een gompa die markant op een rots ligt. De grote witgepleisterde huizen zijn gemaakt van aangestampte leem en hebben brede zwarte banden rond de ramen. Typisch ook voor Spiti is dat de ramen niet rechthoekig zijn, maar naar boven toe smaller worden. De rode kleuren op de dakrand dienen om kwade geesten af te schrikken. Op alle daken wapperen gebedsvlaggen – die de erop gedrukte gebeden aan de wind “meegeven” - en de yaks brommen goedkeurend als we arriveren.

Inmiddels zijn onze jeeps ook hier gearriveerd – als de weg niet door aardverschuivingen is getroffen. Ze brengen ons de Pin-vallei uit naar het legendarische Tabo. Dit is één van de alleroudste gompa's in het Tibetaanse cultuurgebied. Het is vermoedelijk gesticht door Rinchen Zangpo, de “grote vertaler” die kort voor de eerste millenniumwisseling zendingswerk verrichte in deze regio. Een heel bijzondere plek, zo bijzonder dat de Dalai Lama hier van zijn oude dag wil genieten.

Dag 19: Tabo – Kaza

Per jeep reizen we omhoog langs de Spitirivier. Ons doel is Kaza, de hoofdstad van Spiti. Meer dan een gezellig dorp is dit overigens niet. Onderweg bezoeken we een drietal pittoreske kloosters: Dankar, Lalung en Ky. Vooral het bezoek aan Ky, dat hoog boven de Spitivallei ligt, zal je bijblijven. Ook dit klooster is al ruim 1000 jaar geleden gesticht.

Dag 20: Kaza – Manali

Met de jeeps volgen we de Spitirivier omhoog. Dit is een prachtige rit langs kleine traditionele dorpjes door de brede Spitivallei. We steken de 4551 m hoge Kunzum La over, en zitten dan weer midden tussen de gletsjers. Na een korte afdaling gaat het weer omhoog naar de Rothang-pas (3978 m), waarna we afdalen naar het tussen naaldbossen gelegen stadje Manali.

Dag 21: Manali

Vandaag hebben we de hele dag om dit aangename stadje te verkennen, souvenirs te kopen en de vele Indiase restaurantjes te sampelen.

Dag 22: Manali- Delhi

Met de auto (eigen vervoer) rijden we naar Chandigarh. Daar pakken we de trein naar Delhi, waar we halverwege de avond arriveren.

Prijs:

Deze is afhankelijk van het aantal deelnemers. Voor de groepsreis, met Nederlandstalige reisleiding, bedraagt deze vanaf 8 deelnemers € 2350,- (van Delhi tot Delhi).

Voor kleine groepen (vanaf 4 personen, met of zonder Nederlandse reisleiding): vraag om een prijsopgave: info@jantreksandtravels.com